

нито Атанасовичъ не е билъ *de jure* румънски поданикъ. Rogge ще бжде управляещъ на министерството на вътрешнитѣ работи. Стоиловъ мисли, че трѣбва да се преименува „Витоша“, да престанатъ тамошнитѣ нападки. Азъ за *conseil*'а. И двамата се качиха горе при княза. (Начовичъ е боленъ, кашля). Вечеръта указътъ ще бжде отпечатанъ. — Говорихъ съ Стоилова за промѣна на жилището ми. Усмивахме „великия логотетъ“ Великсинъ (черни очила, дребно човѣче; единствениятъ главенъ секретаръ освенъ мене; поетизира на нѣколко езика). Дойдоха гости у Горбанова вечеръта, тамъ бѣше и Бошняковъ, *doux comme un roux*, чай, скука, полутурски приказки на сждията Кънчевъ, селски остроти на Горбановъ II, първобитна народна музика на „булгарина“ (4 струни, перо), хора по чорапи, цилиндритъ по килимитъ. Смѣхове и шегу. — Вечеряхъ самичкъ, гостилницата бѣше праздна. Тъкмо се представятъ въ хотелъ „България“ Шилеровитѣ „Разбойници“, разбойническо представление — 8 франка I мѣсто, по превода на покойния Бончовъ, аранжирано отъ смахнатия, дългокосия Юрданъ Неновъ („поетъ“), секретаръ на медицинския съветъ; много мизерно. Бѣше обаче препълнено. — *Pisq* гостилничарътъ (французинъ) завърза съ менъ дълъгъ разговоръ, билъ професоръ по французка литература въ Букурещъ, въ лица Бранковеано, около 15 години въ Влашко, славянофилъ, въ времето на Хохенварта кореспондентъ въ Виена, станалъ хотелиеръ, защото нищо друго тукъ не може. Дойде полковникъ Тимлеръ, пита ме зная ли полски и маджарски, струва ми се, че е полякъ, говоримъ нѣмски; други ми казваха, че е нѣмецъ и католикъ; добъръ организаторъ, *ein alter Naudegen*. — Въ кжщи писма и приготовления за кореспонденция въ „Politik“.

Митр. Климентъ.

8 декемврий, понедѣлникъ. Сутринята отидохъ у Стоилова. Кикерову (той е отъ Сопотъ) е казано за жилище. На 11 и пол. часа ходихъ у Климента въ митрополията. Тамъ бѣха Гюзелевъ, Гинчевъ, Василяки Поповичъ (видѣхъ го за пръвъ пжтъ, хората ми разправяха, че билъ зълъ и високомѣренъ), Василиевъ (бесарабецъ, преподавателъ по математика въ Военното училище), Натанаилъ. Антимъ. Казахъ имъ между другото, че бѣхъ готовъ да отпжтувамъ за Румелия — българското княжество нѣма бждеще, сега обаче решихъ да остана; Климентъ отвърна: да заминете — това би било голѣма обида за насъ. На обѣдъ. Въ министерството, гдето днесъ е *interreg-*